

דברי הכפר

אני מבקש מן החורף
שיעירנו בברקיו ורעמיו
ויסעירנו וימרק את הנשמה
ויטהר את הלבבות.

אני קורא לרוח העזה שתבוא
ותנשב בחוצותינו
ותטלטל עצים כבדי ענף
ודגלים וכביסה טרופה.

אני קורא לרוח
שתבוא מארבע רוחות
להזכירנו מי אנחנו
ומה היא שעתנו היפה.

ח. גורי

מספר 997

כ"ו בחשוון תשמ"ז
28.11.86

כפר הנשיא

עלון פנימי
לא לפרסום

לִקְרֹאת גִּילְיוֹן (ה) 1,000

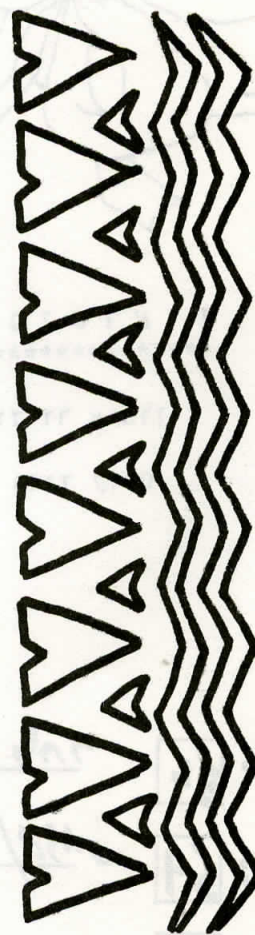
נותרו עוד שלושה שבועות !

כתבים, משוררים, סופרים, מבקרים,
מגידי עיתונות ואנשי עט מכל הסוגים
- השחילו מוחות ועפרונות ושילחו את החומר לתא-דואר 103
כל תרומה תתקבל בברכה, במיוחד המתייחסת לעלונו בעבר
ובעתיד.

הזדרזו - פן תאחרו ותגיעו כבר לגיליון ה-1001 !

בגליון החגיגי המתוכנן אנחנו רוצים לכלול גם
"מדור לדור העציר".
קיבלנו כבר תרומה ראשונה (סיפור מאת אבישי).
כל מי שבידו סיפור, שיר, חידון, ציור - שלפי דעתו
מתאים למדור זה - מוזמן למסור אותו לידינו (ת"ד 103)
במשך השבוע הזה. פניה זו מופנית גם אל הדור הצעיר עצמו

המערכת

חזל טוב... חזל טוב

ל י ר ו ם - ה ו ל ד ת

1.12. יורם בן-חיים

3.12. דורון דוארי

4.12. מעין פלמה
אברי גליק

5.12. מרים כהן
מעין מסר

ל י ר ו ם - ה נ י ש ו א י ן

30.11. אסנת ודרור אגמון

1.12. פיליס ודוד קולט

ס פ ר ט ה ש ב ר ע

כ ד ו ר - ס ל

67	64	בבר הנטיא - איילית השחר	בוגרים -
54	59	קביט לאלה - ב. הנטיא/מנוה	נוער -
71	58	מאילי העמק - ב. הנטיא/מנוה	נערים -

מה נשמע ?

* במפגש מחמם לב זכרנו השבוע את חברנו שלום נמלי ז"ל, אשר נפטר לפני 20 שנה. דבריהם של אחיו, האחד בוגר והשני צעיר ממנו, עזרו לנו לראות אותו נגד עינינו שוב, על צחוקו המלבב, ואישיותו המורכבת. החברים והמשפחה הענפה שהגיעו ממקומות שונים בארץ בילו שעה ארוכה בדפ-

דוף באלבומים ישנים, ובקריאת כתבותיו של שלום. קטע אחד, עתידני ממש, מופיע בגליון זה, טוב היה גם לראות את דני מגיח מחו"ל, כדי להשתתף במפגש.

* החברים הרבים שצאצאיהם לומדים ב"עמק מתלה" בודאי מודעים לחילופי מנהלים המתבצעים שם כעת. דן לוין מכפר גלעדי מחליף את דודיק טוקר מיפתח, שניהל את בית הספר בשמונה השנים האחרונות. "גנבנו" כתבה מעלון יפתח, דרך עלון בית הספר, שבה מהרהר דודיק על מהות בית החינוך. אלה הדפים האחרונים בגליון זה. (על תשימו לב למיספור הדפים. לא יכולנו למחוק את המספר המקורי.)

* עדר הכבשים שלנו הווה השבוע חלק אינטגרלי, אפשר להגיד מרכזי, של תרגיל משמר הגבול שבערך בשטחינו. התידרוך היה לעלות על עקבותיהם של כבשים ש"נגנבו" מכפר הנשיא. דוד דיבון, ש"העלים" את העדר בגדות הירדן, לא היה יכול להגיד לי אם הצליחו השוטרים במשימתם. פרטים נוספים על ענף הצאן תקראו בממשך העלון בראיון עם אפריים, מרכז הענף.

* בהזדמנות זו נאחל לאפרים גם החלמה מהירה מהניתוח שעבר השבוע.

* כששאלתי מוילי בחדר האוכל את עטו לרגע, שמתי לב להקדשה החרוטה בו: "לויילי בהוקרה - מבית ספר 'אורט' חצור. תמהתי לפשר הכתוב. מסתבר שזה שנתיים ויותר מדפיס וילי בהתנדבות את עלון בית הספר ההוא. הנייר וכו' על חשבון בית הספר - שעות העבודה על חשבון הפנאי של המדפיס. (אולי בכל זאת יש עתיד לענף הדפוס אצלנו?).

* לאן נעלמו רשימות התספורת בדלת המספרה השבוע? פשוט מאוד. הן נדדו, יחד עם כל שאר הציוד, למעון החדש במרכז השרותים תחתי. איזו רווחה - איזה פאר! לדברי הספריות לא גוסף הרבה ציוד חדש, אבל הכל נראה פתאום מבריק ומהודר בשטח המוגדל. צחוק הגורל הוא שבשעת חנוכת מקום זה יפה אין לנו אף ספרית מקומית פעילה, ואנחנו נזקקים לתגבורת מהמושבה השכנה. (מס' טל': 543).

* ברוך החוזר - לדוגלס, החוזר אלינו אחרי שהות ממושכת בחו"ל.

* גם הרי ברג עומד להגיע השבוע. גם לו נאחל - ברוך הבא.

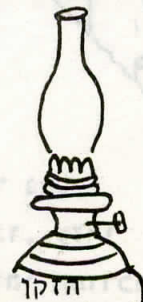
* החלמה מהירה לכל חולי השפעת (במיוחד לאלה שקיבלו חיסון!)

* טוב לראות את דני ס, בבית שוב אחרי "ביקור" בב"ח.

* האחיות מבקשות לציין במיוחד את שביעות רצונם מחזרתה של נטע לעבודה אחרי החופשה באילת. "היא היתה חסרה לנו מאוד. החזקנו מעמד בקושי שבועיים" אומרת נעמי.

שבת שלום ועוד כמה מ"מ של גשם.... א נ ג ה

"שלום לך, צר' קלופס"

קטעים מתוך רשימה (באנגלית) מאת שלום במלי ז"ל
שלום נפטר לפני 20 שנה ונראה שמלבד חוש ההומור המפותח שנתברך בו,
ניחן גם ברוח הנבואה.

הזקן היה נרגז ללא גבול. זה דקתיים שהוא לוחץ על כפתורי האינטרקום, בלי לקבל תשובה מהמזכירות. "אני משער ששוב מזכירנו היקר השאיר את התקשורת בידי אחד הרובוטים השכירים האלה. הרובוט האמור מתחיל להיות מסוכן. בדעתי להביא את כל הנושא הזה למועצת איחוד הקיבוצים המאוחדים, סיעה ג'. הם לא יעילים, הם צורכים מחצית המיכסה שלנו לאנרגיה אטומית -". אה, סוף סוף פניו המחייכות של המזכיר מופיעות על המירקע.

"שלום, יצחק. מה שלום הזקן הבוקר?"

"טוב מאוד - לא בעזרתך. איפה יומן הבוקר שלנו ?!"

"רק כרגע גמרנו להסריט. מיד תוכל לראות."

החדר החשיך באופן אוטומטי ובפינה המרוחקת הואר מירקע היומן. "יומן מס' 19685, 2 ביולי 1998". משהו נדלק במוחו של הזקן: "הרי עברו 50 שנה מאז עלינו להתישבות."

בינתיים הוקרנו על המירקע פרטים אפורים מחיי היום-יום של כפר הנשיא: הסלע האחרון הופץ בשדה בעזרת תותח אטומי. תחנת הכוח האחרונה הושלמה בימים אלה על גדות הירדן. עיבוד השדות בשלט-רחוק, באמצעות להק מטוסי סילון. חזרתו של השליח הראשון שלנו מהמאדים, הנחת אבן-היסוד לבית-הספר לחינוך משותף להורים וכו' וכו'.

מחשבות הזקן חזרו לימים ההם - כשהכנים נשלחו לעבוד בביצורים בעמק הירדן ואח"כ במנסורה, והבנות ישבו עם הילדים בחדרה...

בינתיים המשיכו להקריין את חדשות היום: הסרת הלוט ממשאבך התה שתזרים תה אנגלי בצינורות לכל בית, והצילומים הראשונים של קו כפר הנשיא-אילת וקרונות מלאים המביאים חומרי גלם למפעל ומוכילים חברים לחופשה באילת....

שוב הזקן חזר לעבר, כששלושה-ארבעה רווקים גרו בכל חדר, בלי רהיטים, מים או ביוב. בחדר-האוכל היה צפוף והזכוכים הציקו....

אחרי שעה ארוכה חזר הזקן למציאות. היה עייף, עייף מאוד. המירקע כבר החשיך שוב, והוא החליט להתרענן באוויר הצח. הוא לחץ על הכפתור ולאט לאט כיסאו עלה מעלה מעלה - כמה מאות מטרים (מאז מלחמת העולם האטומית כל הקיבוצים הועברו מתחת לפני הקרקע) וסוף סוף עזב את האדמה המוצקה. באוויר טס באיטיות, פה ושם עבר ליד ותיקים אחרים בכיסאותיהם הטסים ובירך אותם (בחלקם) לשלום. מתחתיו מלוא העין שדות ומטעים ירוקים וביניהם האגמים שנוצרו עם הטית הירדן דרך כפר הנשיא. כל רגע המטוסים המריאו ונחתו במנחת. דואר הטילים הנע הצניח את מיכלי המכתבים המוקלטים על גג המזכירות.

"רגע, זה הגזבר שיוצא לנו-יורק במטוס שלו, וגם מטוס-הנופשים עומד להמריא לסוף-שבוע בלונדון. זה כבר מוגזם - כל שבוע צריכים לבקר אצל הסכתא-רבתה? רגע, רק אציץ בחדר-האוכל הפלסטי, לא! - שוב גלולות סטיק וצ'יפס! זה נמאס!"
הזקן התגעגע לימים הטובים ההם. עם הלבן והקלופס....

(תירגמה אנגה)

דיווח על עניינים אישיים

מדלי פעם אני מוצא בתא-הדואר הודעה.... "חבר x לקח אוטו ללא רשות...."
וכל פעם מרגיש לי בוחות הולכת וגוברת, שלא נותנת לי מנוחה, עד שהחלטתי לכתוב
כאן... עלינו להפסיק את הנוהג הפסול הזה.

קודם כל כחברה אנושית - איך נוכל להשלים עם שיטה כל-כך אכזרית של נזיפת
חבר (או נער) לפני הכפר שלו כולו? (כאשר השתתפתי בדיון בנושא במזכירות לפני
שבוע, אמרו לי שאין זאת השפלה). אבל זכור לי כל-כך טוב אותו בחור צעיר, אשר
נכנס לחדר-האוכל עם מגש בידיים, בדיוק חצי שעה לאחר שחילקו הודעה כזאת עם
שמו - והיה ער לכך. פשוט לא ידע איפה לשבת או לאן לפנות. באותו רגע רציתי לגשת
אליו ולהגיד לו משהו מעודד או אפילו להתנצל בפניו על המעשה הלא אנושי שנעשה
בשם החברה שלנו. ונזכרתי שבימי הביניים באירופה היו מעמידים באמצע הכפר כל אחד
שנתפס כגנב או פושע - ועכשיו אצלנו חזרנו לשיטה ההיא. כי גם אנו מעמידים את
החבר באמצע הכפר דרך תאי-הדואר. ואם זאת לא השפלה - אז אינני מבין פירוש המילה.

כאשר החברים היו צעירים, נמנעו משימוש בענישה כזאת; ודווקא עכשיו, כאשר
כמעט לכל החברים ישנם ילדים, ואפילו נכדים, באותה קהילה - מצאו לנכון לבייש
חבר לפני ילדיו. קשה להבין איך מרשים אנו לעצמנו לעשות עוול כזה לחבר אחר.

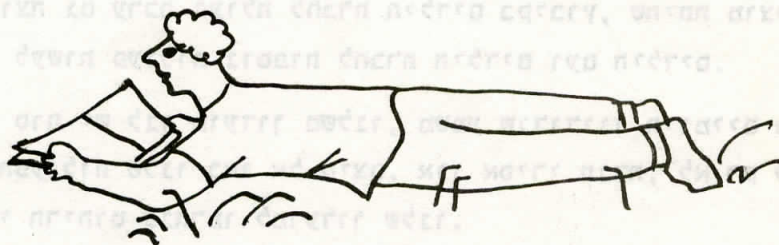
גם לחברה כולה יש תוצאה שלילית מצטברת של ההודעות ההן. כי במקום להדגיש
ולטפח את הצד החיובי והיפה בחיינו המשותפים, אנו מבליטים את החולשות האישיות
ומשתמשים באיום של דעת הקהל, על-מנת להשיג את התוצאות הדרושות לנו, כביכול.

חבל מאוד שלאחר כמעט ארבעים שנה שבהן סמכו על חברי כפר הנשיא שיעבדו במסירות
ויצייתו להחלטות מתוך הזדהות עם החברה כולה, משנים עכשיו קו ורוצים להכניס
את האלמנט של פחד לפני דעת קהל והשפלה פומבית. (אני משוכנע שאלה אשר מפרסמים
את השמות לא יורדים לסוף הנזק אשר נעשה). ואם נמשיך בשיטה זו, זה כאילו מטפ-
טפים רעל לתוך גוף בריא וסימפטי.

= = =

משני הטעמים האלה - להימנע מהשפלת חברים ולשמור על הרגשת ההזדהות של החבר
עם החברה - אני פונה לכל הוועדות ולמזכירות: בואו ונפסיק אחת ולתמיד את שיטת
ההודעות השמיות... כי הרי ימי הביניים כבר חלפו.

ק ו ל י ן

דבר העתכיר של שנת ההכשרה.

רבע משנת ההכשרה כבר מאחורינו. אנחנו כבר עמוק בתוך העסק. הגיעה השעה לתת מעין דין-וחשבון על המצב בנוגע לעבודה, לאולפן ולקשר שנוצר בין חברי הקבוצה לבין הקיבוץ. את איכות העבודה שלנו קשה לשפוט. הכללות רבות נעשות לגבי הקבוצה, למרות שכשלפעמים נמתחת ביקורת, היא מופנית בעצם כלפי יחידים בקבוצה. יש לזכור שאיננו כאן רק ע"מ לספק כוח-עבודה, אלא גם ע"מ ללמוד ולחיות מהי עבודה. עזרה ושפע הסברים בהתחלה יהיו לעזר רב, בוודאי יותר מועיל מחוסר הסברים וביקורת קטלנית, כאשר התוצאות אינן משביעות רצון כתוצאה מחוסר הבנה מצדנו, על איך ומה לעשות. עם הגעתנו ציפינו לבלות כ-10 ימים ויותר במספר מקומות עבודה, דבר שיאפשר לכל צד להכיר אחד את השני, מתוך הכנת הקרקע לעבודה קבועה לכל אחד מאיתנו. לדאבוני זה לא קרה ורק חלק מהקבוצה נמצאים בעבודות קבועות, בזמן שלאחרים אף לא ניתנה ההזדמנות לכך (הדבר אמור במיוחד לגבי המפעל). גם כאשר נקלט מישהו בעבודה "קבועה", יש לפעמים תחושה של חוסר אימון. יתכן שזה נובע מזהירות שנוקט ה"בוס", אבל האימון רק יוכל להיווצר, כאשר האחריות תינתן, אחרת ניכנס למעגל סגור, כאשר אדם לא יעבוד טוב בגלל ביטחון עצמי נמוך. הפתרון לכך הוא יותר אימון והענקת אחריות, מתוך ידיעה שגם יהיו אכזבות, אבל זו הדרך היחידה ללמוד ולהשתפר. בעיות האולפן מעטות הן ובסה"כ הן נחלת כל חניכי האולפן (לא ניתן לעשות כאן הפרדה). יש בכל אופן קצר בתקשורת בין האחראים על האולפן והאחראים על העבודה. במקרים מסויימים אנשים סיימו את עבודתם בשעה שבה היו אמורים להתחיל ללמוד. דוגמא נוספת: אנשים שלומדים בבוקר הוצבו במשלוח בלילה הקודם. בהיבט החברתי, הקשר בין הקבוצה לקיבוץ משתפר והולך. כמובן שעבודה קבועה תוכל לעזור לפתח קשרים עם אנשים שאחרת לא היינו באים במגע עימם. פעולות שונות, שערכו חברי הקבוצה עבור המשק, היו מוצלחות ואני תקווה שזוהי רק התחלה (כוונתי לאושפיזין בסוכה, שהיה מהנה מאוד והופעתנו ב"פתחו את השער" כחתונה של ליאוני ורמי). אירועים אלו נתנו בנו את הבטחון העצמי וחשק לעבוד על "פרוייקטים" דומים בעתיד.

הקבוצה גם ערכה פעולה לחברת הילדים בקיבוץ, שהיתה מוצלחת מאוד ואנו רוצים ונכונים לעשות פעולות נוספות לחברת הילדים ועם הילדים.

סוף סוף יש לנו מועדון משלנו, משמע שנדוידנו היומיים במשק למציאת מקום לעריכת הפעולות שלנו באו אל קיצם. אנו אסירי תודה, לא רק על המועדון אלא גם על פריטי הריהוט שנתרמו למועדון שלנו.

כל חברי הקבוצה כבר אומצו ע"י משפחות, דבר שהוא הצלחה רצינית. הידידות הכנה והפתיחות מצד המשפחות וכל החברים שבאנו איתם במגע, זוכים להערכה רבה. בציפיה לעוד שלושת רבעי שנת ההכשרה מוצלחים כמו הרבע הראשון ואף יותר

שלכם - דיוויד, מזכיר שנת ההכשרה "הבונים-דרור" (תירגם אלישע)

תאריך: יד' בחשוון תשמ"ז
16 נובמבר 1986

הנדון: הזמנה למפגש הסבר על הפלרת מי שוניה

בהתאם למדניות הארגון הבריאות העולמי, מי השתיה כישראל עובר בהדרגה תהליך הפלרה, ו-20% מהאוכלוסיה כבר שותים מים מופלרים.

בקרו: יותקן מתקן להפלרת מי שתיה באזורנו, והנכם מוזמנים למפגש בנושא "יתקיים:-

במועדון החברים של קבוץ כפר הנשיא

ביום ב' 1.12.86 בשעה 21.00, בהשתתפות ד"ר מ. קלמן - מנהל המחלקה לבריאות השן, פיופסור פדה.

נוכחות החברים חשובה ובמיוחד אלה שספקות, דאגות או שאלות בנושא.

כבוד רב,
ד"ר ד. פרנקלין
רופא נפא

דורסל בסגנון אחר

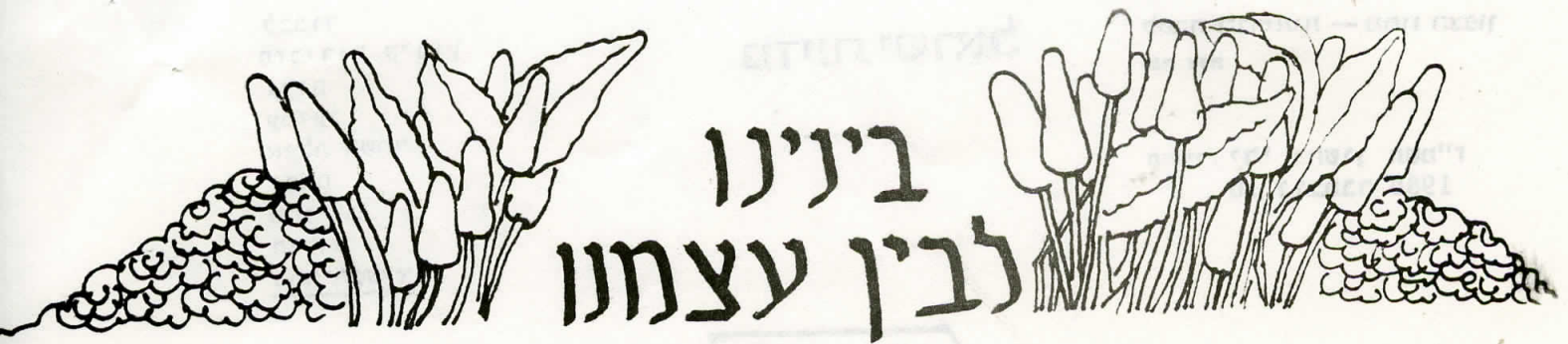
במשחק על גביע המדינה כדורסל, אשר נערך ביום שני בנאות, גברה קבוצת הנערים שלנו על קבוצת הפועל הגליל-העמק, שהיא קבוצה חזקה מאוד ומשחקים בה נערים מ-5 משקים, בתוצאה 58:71, ועלתה לשלב הבא. המשחק היה ער ומעניין, עמד על רמה גבוהה וגרם לצופים כאולם הנאה רבה.

קבוצתנו שיחקה בהקרה רבה, תוך גילוי ניצוצות של כדורסל מעולה, אשר לעיתים רחוקות נראה במשחקי נערים. כמו כן גילו הנערים משמעת טקטית נהדרת, כאשר נשמעו להוראות המאמן, אשר קרא נכון את צורת המשחק של המקומיים ובכך איפשר לנערים שלנו להוביל ביתרון למן הפתיחה עד לסיומו של המשחק, לקול תשואות הקהל.

לסיום, הערה קטנה לי אליכם, חברים:

הקהל הוא מרכיב חשוב ביותר בקונצרט, תיאטרון והופעות בידור לסוגיהן ובלעדיו הקהל אין זכות קיום לכל אותם שמות שהזכרתי. כך גם בכל ענפי הספורט למיניהם, ובפרט כדורסל המקומי שהוא אולי לא בראש דאגותינו, אבל בהחלט חלק מחיינו ובמיוחד לאותם אנשים שנוגעים בו ישירות חשוב מאוד שיבוא קהל למשחקי הנערים והבוגרים, גם כעידוד וגם גתמריץ לשחקנים, לגלות טוב יותר את אשר הם יודעים.

להתראות כמשחקים הבאים - הכניסה חופשית.

ושבו פושעים לגבולם

יש יהודי ששם משפחתו נגש, והוא יושב בארץ וממתין להחלטת הכנסת על הצעה לתיקון חוק ההסגרה ששר המשפטים, אברהם שריר, עומד להגיש בימים הקרובים. נקש (פירוש המילה במילון אבן-שושן הוא "היכה, חבט, דפק...") מואשם ברצח ערבי בצרפת, כנראה על רקע פלילי. כאן טוען סניגורו שמעשה שולחו בוצע על רקע לאומי ואם, חלילה, יוסגר - עלול סופו בבתי-הסוהר הצרפתיים, ששורצים אסירים ערבים, אליבא דעו"ד, להיות מר ורע.

קשה לדעת מה הם מביעיו של שר המשפטים, שאיננו יהודי שומר מצוות, אבל שר הפנים הרב פרץ נחלץ לעזרת היהודי המסכן, בצינו "כל אשר מציל נפש יהודי אחד, כאילו הציל את העולם כולו" ומשאיר בצד את המאמר הרחב וההומניטרי יותר "כל המציל נפש אדם אחד, כאילו הציל את העולם כולו".

השלכות התיקון, אם יתקבל, הן הרות אפשרויות מפתות: כל רוצח יהודי בחו"ל יוכל לטעון שעשה מה שעשה למען העם היהודי. עלינו להושיב אותו, אם יוכח שאכן רצח, בבית-סוהר יהודי שבו אין ערבים (!?) וללחוץ על הנשיא שיחון אותו. בינתיים יישב בתנאי מאסר הומניטריים. יוכל לצבוע את חומות בית-הסוהר ולברוח מדי פעם לפעם (למען מתוח את ידידיו הסוהרים, כמובן); יחבוש כיפה שחורה ובמשך הזמן יישב בישיבת "שובו פושעים", שתקום ליד מסגד כיפת הסלע. מה טוב יותר מזה?

גם נוכל להציל פושעים חסידי אומות העולם, שאף הם יבצעו רציחות למען העם היהודי. בסופו של דבר המעשה ההומניטרי של העם השב לציון יכה את העולם בתדהמה. אגב, וזה לא בימוק מבוטל, זה יפתור לנו את בעיית מצוקת העליה. אפשר לחזות את סיסמת מחלקת העליה של הסוכנות: אם גנבת או רצחת - בוא לשבת איתנו בחווילה, רק 15 דקות מכפר סבא.

קליטת מי?

בפני ועדת הקליטה, שכותב שורות אלו יושב בה כסמל ש"הוותיקים עדיין מתפקדים", יש בעיה שלא יורדת מסדר-יומה: את מי לקלוט והאם לתת לבן/בת-משק נשוי/נשואה, רווקה + אחד/טנינים/שלושה... ילדים משלו/משלה... זכות קדימה כנקלט/ת בכוח בקיבוץ זה? הרי מספר הדירות, שיעמדו לרשות קליטה כשבסופו של דבר יתחילו להיכנס לפרויקט החדש (חנוכה/ט"ו בשבט/פסח/שבועות... תשמ"ז/תשמ"ח/תשמ"ט... גזור ושלח את הניחוש שלך למערכת. בין המנחשים נכון יוגרל פרס) יהיה מוגבל.

אין מי שמערער על הרצון לקלוט בן/בת קיבוץ זה, שפתאום מגיעים למסקנה שהם רוצים לחיות בו, אחרי שניסו את כל צורות החיים שקיימות בין קטמנדו וסן-פרנציסקו, גם כאשר יש לאותם שבים הכיתה דימוי שלילי. יש אומרים - "הוריו/הוריה הם חברים הרבה זמן בקיבוץ זה. איך אוכל להצביע נגד קבלת בנו/בתו ובזה לשלול מהם סיכוי ליהנות מקרבת נכדיהם?"

כנגד זה טוענים אחרים: "הוא (היא) תמיד היה שלילי ובז לכל הנעשה בקיבוץ. ספק אם הוא (היא) יודע מה פשר המושג הזה. אנחנו רק מוסיפים למקרים הסוציאליים.

הסניגורים אומרים: מי נקלט בקיבוץ היום מתוך אידיאולוגיה? אם באים בגלל סיבות כלכליות או מפני שרוצים לגדל ילדים באווירה שלווה, אין נקלט אחר עדיף על בן/בת קיבוץ.

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

ואילו הקטיגורים מסכמים: לא יורקים לתוך באר ששותים ממנה. יותר מדי בני קיבוץ משמיצים, מוציאים שם רע למקום שבו נולדו. האם גם כאלה נקלוט?

כ"ט בנובמבר

אסור שהיום, שבו החליטה האסיפה הכללית של האו"ם להקים בפלסטינה המנדטורית מדינה יהודית ליד מדינה ערבית, לישכח. לפני שלושים ותשע שנים היה הדבר. באותו לילה רקדו בכל רחבי הארץ התושבים היהודים - וביום המחרת החלה התנכלות רצחנית מוגברת בכבישים. מלחמת העצמאות החלה למעשה ב-30 בנובמבר 1947. לפי המסורת, זה עוד אחד מימי האבל וההפגנה הערביים. אסור שחודש נובמבר ייהפך לחודש שבו יפגינו בעד ונגד קיום/השמדת המדינה היהודית. צודקים אלה שאומרים שמה שהתרחש בירושלים השבוע רק משרת את מטרות אש"ף. מהו הפיתרון? הפרדה מוחלטת בין שני העמים? שיכו-נים מעורבים שבהם יסגירו תושבים ערביים את הדוקרים בכוח והתושבים היהודים יכניסו אגרוף לפרצוף כל כהניסט? חלום אחרית הימים?

המרגלים שבמשפחתי

לאור חשיפת המעשים המגונים של מרגלי כל העולם, ברצוני לחפש טרמפ על גל הספרים האוטוביוגרפיים ששוטף את השוק ולהדגיש שבמשפחתי יש מסורת ארוכה של עיסוק בריגול. שני דודים פולניים שגרו באותה דירה במשך שנים ריגלו בעד ונגד המשטר הצאריסטי ורק ב-1917 עברו לשירותים הסודיים של מדינות המערב.

אמא שלי היתה מתארת אחת מדודותי - שהתחתנה לתוך המשפחה - כ"מכניסה את האף לכל מקום, מרגלת מקצועית". אחד מדודי - אחי אבי - נשאל, כשגויס במלחמת העולם השנייה, באיזה חיל הוא רוצה לשרת. דודי אמר: אני מוכן להיות מרגל - אני מדבר אידיש, אנגלית וקצת וולשית. שמו אותו כמטפל בפרדות. אני עצמי באסרתי בבאר-שבע בתחילת "מבצע קדש" ושוחררתי רק מפני שידעתי לספר מי היה מא"ז בכפר הנשיא בשנה מסוימת.

קיבוץ זה הצליח במיוחד בקליטת עולים מן המערב. כל בר-בי-רוב יודע שכל איש רביעי בעולם הוא סיני והרי יש עובדה סטטיסטית לא פחות מדהימה: כל יהודי שלישי הוא מרגל. מסתבר שכל יהודי מס' 12 הוא גם סיני וגם מרגל. התבוננות מדויקת באלה שאוכלים בחדר-האוכל מיד תגלה אותם - הם מרבים לאכול אורז בתוספת דג-מלוח. חברים שרוצים לרכוש את הספר האוטוביוגרפי "וידויו של בוגר קורס בכתב של ה-ק.ג.ב. מתבק-שים לפנות לספרן. אני מוכן לחתום על כל עותק וגם להדגים כמה טריקים שמרגלים אחרים לא יודעים: הסתרת מצלמה בבית-השחי, הצצה בחור המנעול; הגנת שומשום - התשובה היחידה לנינג'ה, ועוד.

עתידנות

טוב לקרוא בכתבתו של רוי ב. שההצלחה גדולה באבוקדו ושגם הצאן ירוויח השנה. מה שנחוץ לנו הוא הסבר יסודי - אפילו הרהורים בקול רם - של קברניטי המשק על מה שנגדל בשנים הבאות. הרי מסתבר שאחרי ההצהרות הכומבסטיות שלנו על כמויות הכותנה שנוכל לגדל באדמות שמסביב, יש בעיה של מזיקים ו/או גשם שוטף בטרם עת. על מה יבוסס קיומו הרווחי של כפר הנשיא? על מפעלים (עתירי ידע/עבודה שכירה) על תיירות, על חקלאות !?....

א ר י ק

פִּינֹת הַסֵּרֶס הַשָּׁבִועִי

שם הסרט: הנהר THE RIVER

בימוי: מארק ריידל

משחק: מל גידסון, סיסי ספייסיק, סקוט גלן

הסרט שייך לז'אנר סרטי אסונות טבע. הוא מציב אלה מול אלה כוחות טבע ובני-אדם פשוטים, במקרה זה בני משפחת גארווי, הלוחמים על חייה החקלאיים של חוותם. כדי להוסיף סבל על סבלם ובלי כל קשר להקשר המקומי שלנו, מתכנן שכנם העשיר להקים סכר ולהציף את כל החוות הקטנות, כדי להקים - אהה - תחנה הידרו-אלקטרית. הסרט "הנהר" מביט באידיאל האינדובידואליזם ובחלום האמריקני בלעג. בסופו של דבר ינצח הבנק את החקלאי. הבנק הכל-יכול הופך את החקלאי המסכן לפועל תעשייה או לנווד בקרון משפחתי.

אך זהו גם סיפור של גבורה שבמציאות אינו קיים כלל. בסרט, בניגוד למה שקורה באמת, מתייצבים הטובים ומצליחים לבלום ולהביס את הרשע ולמנוע ממנו להקים את התחנה ההידרו-אלקטרית. דון-קישוט מצליח לגבור על תחנת-הרוח. בקיצור, סרט ששווה את המאמץ. ובעיקר למי שאוהב דרמות על חלשים נגד חזקים.

ו. (ולוטה) סרטים

את הגליון הזה

ערכה אנגה

הוסיפה עיטורים - רג'י

הדפיסו: אנגה ורות גלעדי

העיקר הבריאות!

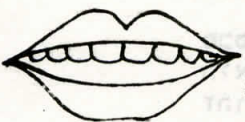
הקץ לעישון

שרי פפיר, אפידמיולוגית במחל-קה לרפואה מונעת וחברתית של אוניברסיטת תל-אביב, פירסמה ב-אחרונה חוברת שימושית מאד בשם "הקץ לעישון" - מדרך כיס להפסקת עישון (הוצאת קרנרמן). המדריך הוא מהדורה מתוקנת ומ-תורגמת של הספר Be A Quitter שיצא לאור ב-1984 בארה"ב. מסרת הספר כפי שמעיד עליו שמו הוא לעזור לקורא להפסיק לעשן. הוא עושה זאת בדרכים שונות; הוא מפרט למשל, את כל הנזקים האפשריים מעישון סיגריות, פירוט מבהיל נורא ומרתיע, הוא כולל סיפורים של אנשים שהפסיקו לעשן, מציע תחליפים, לסיגריות ודרכים שונות לפורקן, ודרכים איך להפסיק את העישון. אחת הדרכים המקוריות: להחזיק את הספר בכיס יחד עם חפיסת הסיגריות, וכשאתה חש רחף לעשן, הוצא תחילה את הספר וקרא פרק אחד או שניים, אולי יעבור לך החשק.

Vietato Fumare!

כל מי שמעוניין לקבל את החוברת (חינם!), מתבקש לפנות לאליין א. הלוואי וירכו הפונים!

Rogning Forbudt!
Nevale Rukyt!

ה ז ד מ נ ו ת

יש לנו צורך בשיננית ORAL HYGIENIST, כדי לבצע עבודות חשובות במרפאת השיניים שלנו ובאיזור. את המקצוע לומדים בקורס באוניברסיטת ירושלים במשך שנתיים (דרושה תעודת בגרות) ומקבלים תעודת הסמכה מוכרת. מי שמעוניין - בא להתקשר לבטי ד. או לרות גולן, כדי לקבל פרטים מדויקים (מתאים לחברה או לחבר).
כן ניתן לצאת ללימודי אחות מוסמכת. כל הפרטים - בוועדת הבריאות

כבשה זצרו נא זצרי.

תפשתי ארמפ על תקופת החלמתו של אפריים מ כדי לקבל מידע מעודכן ומפורט על הענף שיצא השנה (אם אפשר להתבטא כך) מאפלה לאור גדול.

- שמעתי שמועות שענף הצאן גמר את השנה עם רווח נאה. האם יש להן על מה להתבסס?

אפריים משיב בנימה המחושבת והמדויקת האופינית לו: "אפשר להגיד שענף הצאן השנה הפתיע לטובה - כלומר הפתיע את הנמסד. אצלי רשומים כל הנתונים - כל המלטה, כל מכירה עם תעודת משלוח וחשבונית, וידעתי שהמצב הוא טוב. נתחיל עם כמה נתונים בסיסיים. העדר: רחלות, שהן הפוטנציאל להמלטות - 1,500 אילים 30 אלה אמצעי היצור שלנו. מספר זה יציב בשנים האחרונות.

הצוות: 7 - 8 חברים קבועים יחסית, שלמרביתם נסיון רב. מיכה מתמחה בטיפול בטליות ובמזנקות (ה"במקום" לאם המניקה). צריכים לראות את זה כדי להאמין באיזו מסירות וסבלנות הוא מטפל בטלאים. הוא מומחה בנושא בקנה מידה ארצי.

יהודה גומר השנה את עבודת הדוקטור שלו בנושא תזונת כבשים...!!

- את שאר הצוות לא מונה אפריים. מחשש עיבא בישא, אבל מציין שכולם מסורים ומיומנים בקליטת המלטות ובטיפול היומיומי.

אפריים ממשיך בניחותא: "השינוי שחל השנה הוא שינוי בקונצפציה, שאפשר לקרוא לו "תהליך יצור מתמשך". בעבר היו מרביעים בשתי עונות 'בוערות' כל שנה את כל העדר כולו. כתוצאה היו גם שתי 'עונות' של המלטות, ובעקבותיהן לחץ למכור תוך תקופה קצרה. בשיטה החדשה מרביעים כל חודש קבוצה של כ-300 רחלות, לכן לאורך כל השנה יש כל חודש המלטות, וכל חודש מוכרים את הטלאים. כך אותו צוות קטן יחסית, אבל מקצועי, מבצע את כל העבודות השוטפות: הרבעות, המלטות ומכירות. העובדה שאנחנו מסוגלים לספק כשר במשך כל השנה מושכת אלינו סוחרים, הקשורים לבתי מלון. הם ממש רצים אחרנו, ואנחנו לא מוכרים טלאים מתחת למשקל של כ-45 קילוגרם."

- אולי תתאר את מעגל החיים של רחלה ממוצעת.

"לכבשה הריון של 5 חודשים. אחרי ההמלטה נותנים לה 16 חודש מנוחה. אחרי זה שוב מרביעים אותה (אם אין העונה מתאימה מגבירים את ה"דרישה" בהורמונים). אחרי 45 - 60 יום בודקים את הכבש בדיקת אולטרסאונד (כן, ממש כמו אצל אישה הרה!) ורואים על המסך אם יש הריון. אם אין, מרביעים שוב. כך לא מאכילים "כבשה ריק" לשלושה חודשים נוספים. רחלה פוריה בממוצע לשמונה שנים, אבל יש אצלנו גם רחלות בנות 9.

כדי להיות רווחיים חייבים לקבל לפחות 2 ולדים כל שנה מכל רחלה. הטלה הראשון מכסה את הוצאות היצור (טיפול, ביטוח, מזון, תרופות, וימי עבודה). נקודת האיזון היא 1.7 טלה לשנה. השנה קפצנו ממצב של 1.1 טלה לשנה ל-2.1 טלאים לשנה לכל רחלה. זהו כל הסוד..."

- האם שיטת ההזרעה המלאכותית ירדה מהפה?

"כעת כן, ועל ידי זה הגדלנו את הולדנות. הנושא מתפתח בארץ, ומפעם לפעם אנחנו מנסים אותה על קבוצת רחלות קטנה, אבל עד שנגיע לתוצאות שלא יפלו מהטבע, אנחנו לא

נסתכן. אנחנו לא מכון מחקר..."

- האם יש גורמים נוספים ל"מהפך"?

"בהחלט. הטיפול המסור של צוות מקצועי הביא להפחתה רצינית בתמותת הטלאים. בעזרת המע-
בדה אנחנו גם בודקים פוריותו של כל איל, וזה גורם להכנסה טובה ומסודרת להריון."
אנחנו צאן לבשר. כל תוצרת לואי מביאה רק הכנסה שולית. לכן בסך הכל אם יש הרבה טלאים
נמכור הרבה בשר, והרווחיות עולה."

- איך מחיר הבשר השפיע על התוצאות השנה?

"המצב היום - ממשלת ישראל עוצרת יבוא בשר כבש, והודות לזה נשמר המחיר הגבוה (\$4)
יש לחץ כבד מצד היבואנים שבוודאי ייכנעו לו בעתיד הקרוב, ליבא בשר זול, ואז מחיר
הבשר יירד, מקווים באופן סביר. הקונסטלציה של עלייה במחיר הבשר וירידה במחירי
המזון אולי לא תחזור על עצמה, אבל גם כך הענף יהיה עדיין רווחי."

- לפי חישוביו של אפרים, גם אם המחיר יירד ל-\$3 יוכלו להחזיק מעמד בכבוד.

"בעתיד הקרוב נתחיל להכניס את "ספר העדר", המכיל כרטיס מפורט על כל פרט בעדר, למיח-
שוב, לפי תוכנה מיוחדת לנושא הצאן. כעת עובד ישראל א. כמעט מלא ברישום, והמיחשוב
יחסוך ימי עבודה ויאפשר מעקב יותר קל ויעיל על כל רחלה ואיל. התוכנה בנויה במיוחד
למפעילים לא מקצועיים. לפי הערכתי הכנסת "ספר העדר" למחשב יקח כמה חודשים."

- לסיום: מה מאפיין ענף חי, בהשוואה עם ענפים אחרים?

"שעות משוגעות - המלטות 24 שעות ביממה, עבודה בשבתות, סיורים בשטח, גניבות, שריפות,
טריפות----- זה מתיש, במיוחד את המרכז. זה דורש הרבה מאוד ויתורים ע"ח דברים
אחרים..."

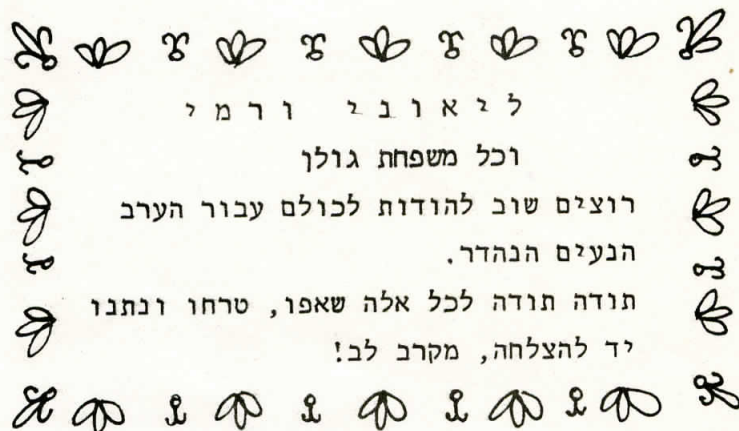
- ובכל זאת לא מתקשים בדרך כלל למצוא אנשים לענף זה.

"למי שאוהב בעלי חיים זאת עבודה מרתקת, עם מגוון עצום של פעולות, ועבודה בחוץ."

לכסוף יש לאפריים בקשה לאנשי ה"ג'וגינג", ההליכה המהירה, ובכלל למטיילים בסביבה:

"הגשמים המוקדמים מאפשרים לנו להוציא את העדר למרעה מוקדם השנה.
מבקשים מכם לפקוח עיין, ועל כל איש זר או כלב משוטט המסתובב
בשטח, לדווח מיד לאחד מאנשי הצאן. השנה איבדנו 60 כבשים
ע"ד טריפות - אז אנא שימו לב!"

(ראיינה - אנגה)

עם דוביק טוקר - מנהל "צמק החולה"

"יש לי חלום" - חלוקה אזורית של בית-הספר לפי נאכאים.

גם פוליטית?

"גם פוליטית. ישנן שאלות הנשאלות בקשר לעמדה פוליטית של ביה"ס. אני חושב, שבאופן מכוון צריך לייצג פה את כל גוני הקשת הפוליטית. מיגוון התלמידים והרקע ממנו הם באים - רחב, ולכן גם איננו בוררים במורים מבחינת מחויבותם ונטיותיהם הפוליטיות. יש בינינו אנשי ימין מובהקים מן התחיה וכלה בשמאל. גם דתיים. זה מעשיר את המקום ואת רוחו."

בקשת כזאת, יש מקום לחינוך פוליטי לפי איזה קו?

"הקו אינו הכתבת דרך חשיבה, אלא עצם פתיחת דרך לחשיבה פוליטית. בשנתיים האחרונות היו לנו שבועות מרוכזים בנושאים פוליטיים רגישים ממדרגה ראשונה: ההתיישבות ביו"ש והגזענות. התלמידים שמעו דעות שונות, נפגשו עם כל האפשרויות."

יש, כמובן, גבול גם לפתיחות. את כהנא עצמו לא הבאנו, ובנושא הגזענות היה ברור לגמרי מה דעתנו. נקטנו בדרך של לימוד פעילות פוליטית: הפגנה, עצומות-רחוב, משאלי-בית."

איך מאיישים צוות מורים למוסד כזה?

"הבחירה - בין כחברי קיבוץ ומושב ובין כשכירים - היא על-פי יכולתו המקצועית ואישיותו של המורה. לא קרה לנו שפסלנו מישהו בגלל דעה פוליטית זו או אחרת."

דודיק אינו רואה הפרדה כלשהי בין "מורה חבר" ל"שאינו חבר". האפליה היחידה היא בכך, שמורה שכיר אינו יכול לנהל את "עמק החולה" - וגם זה בגלל בעיות אדמיניסטרטביות.

האם ייתכן, שיום אחד הבעלות (הקיבוצים והמושבים) תשכור גם מנהל שאינו חבר?

"זה ייתכן בהחלט."

למי שנכנס בשער "עמק החולה", יושב בחדר-המורים, מסתובב בין כוסות-הקפה והמדרכות - קשה שלא להתרשם מן האווירה הנעימה השוררת בצוות. אולי "חוסר מתח" ו"חוסר תחרות" היא מילת המפתח.

"אני גורס קשר אישי עם המורים. אולי זה קשור לאופי שלי. אני זקוק לקשר אמיתי ופתוח עם אנשים, ומאמין שזה מפתח להצלחת עבודת צוות."

בראשית היתה הכיתה הכוללת. הילדים ישנו, גרו, אכלו ולמדו באותו בנין. באמצע היום מדדו בגדים, לשיעור באו אחוזי שינה, מן הכיתה שמעו את שטיפת הכלים ונקיון הבית.

"זה יצר חוסר-הפרדה בין הרשויות שבחי-הילד, מצד אחד, ועודף טיפול בו, מצד שני. זאת רצינו למנוע. חשבנו ויזמנו הקמת בית-ספר אזורי, מחוץ לבית."

דודיק בסיום. המשרד מתפקד כרגיל. "אין לי הרבה זמן". טלפונים. מישוה נכנס, השני יוצא. הרבה פעילות.

מה הן מטרות ביה"ס הזה, "עמק החולה"?

"שלא יהיה שונה מכל בית-ספר אחר בארץ. שילמדו פה כמו בכל מקום, תוך התחשבות בבעיות המיוחדות לנו. בית ספר קיבוצי? כן, כנופר, אך לא במקום לימודים."

חיה מוזרה, "עמק החולה". גדולה מאוד. באידיאולוגיה או בכורח המציאות, לקח על עצמו המוסד הזה משימות ייחודיות: אוכלוסיה שאינה ניתנת לבחירה, מגוונת מאוד מבחינה כלכלית, עדתית, השכלתית ותרבותית.

"באזורים עירוניים, בית-הספר יכול לבחור לו את אוכלוסית התלמידים. פה האוכלוסיה נתונה מראש, ועלינו לבנות בית-ספר שיתאים לה. צריך לענות על דרישות מגוונות מבחינת מגמות ורמות-לימוד. אי-אפשר, למשל, שלא לקבל תלמיד כלשהו, כי אין פה אפשרויות אחרות באזור."

ולהוציא?

"אפשר, אבל כשמוציאים מפה תלמיד, זה אף-פעם לא בגלל רמת-לימוד, אלא בגלל צירוף נסיבות, שהופך את שהותו לבלתי-אפשרית באמת. מוכרחים להבין: תלמיד שיוצא מ"עמק החולה" לפני סיום י"ב, ברוב המקרים לא ימשיך לימודיו במקום אחר. אין באזור אפשרויות אחרות, ומעט תלמידים יעדיפו ללמוד הרחק מביתם."

למה זה מחייב את בית-הספר?

"להיות מגוון מאוד. להציע מיגוון רחב של מגמות לימוד ושל רמות באותן המגמות; והחשוב ביותר: להיות מאוד סבלני וסובלני לצרכי התלמידים."

האם אין חשש של ניצול לרעה, במצב כזה, של חופש, של פתיחות, של חופש אקדמי כמעט מוחלט?

"העובדה היא, שזה לא קורה. בדרך-כלל אנשים משקיעים הרבה בעבודה, והם ה'שוטרים' של עצמם. מצד שני, בנינו מערכת פיקוח משלנו: עצם הכנסת תעודת-הבגרות, מיסדה מאוד את ענין הקצב וההישגיות. חילקנו את מערך בחינות-הבגרות ל-3 שנים, ולכלל בית-הספר בנינו מערך של דיווחים: 4 פעמים בשנה. הדוח אינו רק לתלמיד ולהורה, אלא, בפירוט, גם למורה עצמו."

מה קרה לבית-הספר בקיבוץ:
כל-כך הרבה תשומת-לב להישגים, ל"כגרות" הנכספת? האם אין פה נסיגה מן החינוך, לכיוון ההישגיות?

"לדעתי אין בכלל מתח בין 'חינוך' ל'השכלה'. מוסד להשכלה חייב ללמד. זו משימתו: להספיק את חומר-הלימודים ולהכין התלמיד כבוגר בית הספר. כמו שמפעל חייב להספיק לייצר - לא חינוכי הוא לא-ללמד ולא-ללמוד. חלוקה זו - בין חינוך להשכלה - מביאה לאי-עשיה: לא חינוך ולא השכלה."

נדמה שבעיית החינוך היא אמנם ה-בעיה עד כמה בית-הספר צריך לעשות?

"כשבאתי הנה, היה לי סדר עדיפויות ברור: המסגרת הלימודית קודמת לכל. השקענו הרבה בביסוס התשתית הזאת: הגדרת הרמות, משימות הבחינות, עבודות הגמר, ביסוס מבחני-מיון כמעבר מחטיבת-הביניים לתיכון, ועוד. אח"כ פנינו למשימה של הפחת רוח נוספת: סדנאות בנושאים שאינם קשורים בחומר הלימודי באופן ישיר; סמינרים בני 3 ימים עד שבוע בנושאים שונים, לפי שנות הלימודים: סמים ושימוש בהם, אלכוהול, יהדות, ציונות."

מוכרחים לרדת קצת למציאות, שמצלצלת בטלפונים, דופקת בדלת ונכנסת לחדר בדמותו של רכז הטיולים. והמציאות דווקא: מה יהיה עם טיולי חנוכה? מי יהיה אחראי עליהם: הקיבוצים? בית-הספר?

וקצת הסברים: הטיולים הגדולים, לנגב וסיני, היו עד לפני שנה בחסות בית-הספר ועל חשבוננו: בימי-לימודים ובכסף. מן השנה שעברה חל שינוי, והטיולים עברו לאחריות הקיבוצים.

למה?

"הרבה סיבות, אידיאולוגיות וכלכליות: בית-הספר הקיבוצי, למרות גודלו ומיגוון האנשים שהוא מציע, עדיין קטן על התלמיד. מוכרחים, לדעתי, לפתוח את המסגרת, לקשר את התלמיד לאנשים אחרים, לנוער אחר בן-גילו. במלים אחרות: לתנועת-נוער. לכן, החלום שלי היה לצרף את הטיולים שלנו לטיולי תנועות-הנוער, בחופשת-חנוכה. זה לא קרה עד כה. ענין אחר: אני רואה את הטיול בחופשה כדבר חינוכי. לא שבוע בטלה בבית וימי-קניות בתל-אביב, אלא טיול בארץ. ניצול-זמן אחר, ועוד דרך לבלות וללמוד. גם זה חינוך: קביעת עמדה שלנו בענין ניצול החופשות."

ומבחינה כלכלית?

"העברת הטיול לאחריות הקיבוצים והמושבים, הוזילה את העלות. מועצת המקשרים של חברות-הילדים החליטה להחזיר השנה את הסידור הקודם, וזה מביא אותנו למערכת יחסים עדינה מאוד ורגישה, בין "עמק החולה" לרשויות הקיבוצים, מרכזי חברות-הילדים, ועדות-החינוך, ההנהלה הרחבה (המורכבת מהנהלת ביה"ס ונציגי הקיבוצים), המועצות האזוריות של הקיבוצים והמושבים. איזון עדין. ביה"ס אינו לבדו, ועליו לעבוד עם הגופים האלה - מטבע הדברים שנוצרות בעיות. עוד בעיה במערכת המורכבת של בית-ספר אזורי."

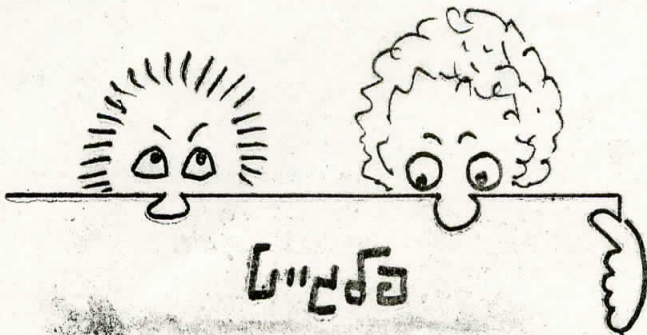
"יש לי חלום: לחלק את האזור לבתי-ספר שלא לפי סוגי מגורים (קיבוץ, עיר) ולא לפי זרמים אידיאולוגיים (השוה"צ, איחוד-לשעבר, מאוחד-לשעבר) - החלוקה תהיה על-פי נושאי לימודים! באצבע הגליל ישנם כיום כ-3000 תלמידים, והם יוכלו ללמוד בבית-הספר שיהיה בנוי למגמה בה בחרו אולי בשיטה כזאת "עמק החולה" יהיה ביה"ס הטכנולוגי, ו"הר וגיא" יהיה ביה"ס העיוני, ובית-ספר שלישי יקח על עצמו מגמת חינוך וחקלאות.

לפי רעיון זה, יהיה מיון מרכזי, ובתי-הספר אכן יוכלו למצות את מסורתם בפחות עלות ובפחות כפילות."

הזמן עובר. מעבר לדלת פועם "דופק החיים": חדר המורים על בעיותיו ושאלותיו, תלמידים בשאלות, כיתות לימודים, ספריה פעילה - ולא הספקתי לשאול מה שבאמת רציתי לדעת:

על מה אתה גאה ביותר ב-7 שנותיך פה? לדודיק אין זמן. נדמה לי שיכולתי בעצמי למלא שם כמה דברים, אפל אלה הם הרחוקי האישיים, וזו כבר אופרה אחרת.

ראיינה: שרה חפרי-אפלל מתוך עלון קב' יפתח

פלא"ש

• מנהל המעוניין עבודת צוות ובשיתוף פעולה.

יבוא לישיבה כשבדו תכנון סגור ומושלם.

• אל תתייחס כאשר הדברים משתבשים. מצא

מישהו לתלות בו את האשמה.

• מוטב לא לצפות לשום דבר.

ציפיות שליליות - מולידות תוצאות שליליות.

ציפיות חיוביות - מולידות תוצאות שליליות.

• אל תתווכח עם השרתים. דאג שבכל בוקר

יהיה לך תלמיד בעווש - לביצוע עבודות ניקיון.

• אל תתאמץ לתקן את שעון הצלצולים.

הפעמון תמיד יצלצל לפני השעור חלש יותר לפני

ההפסקה חזק יותר.

• אין טעם להכין רשימת מורים ממלאי מקום.

ממילא אין הם פנויים כשאתה נזקק להם.

• משימה שחשוב לך שתתבצע - הטל תמיד

על המורה העמוסה מכולן. ממילא רק לה יש זמן.

היא גם זו שיש לה פנאי להקדיש תשומת לב

אישית לתלמידים.

• אל תתלבט בתכנון מועדי הטיולים

השנתיים. בלאו הכי יידר גשם, או יהיה תמסין

בדיוק ביום הטיול.

• מיותר לקיים ערבי הורים. ההורים שחשוב

לך לשוחח אתם, ממילא אינם באים.

• לעולם תהיה מערכת השעות של חברתך

טובה מזו שלך.

• מה לעשות בחומר הרב שנאסף אצלך:

פלאקטים, כרטיסי עבודה, מבחנים ועוד?

א. מה שמרת, אינו דרוש. ודקי

ב. מה שזרקת - סביר שתזדקקי לו שבוע לאחר

מכן.

• אל תטרח להספיק את החומר. בכל מקרה

יאמר המורה שיקבל את כיתתך בשנה הבאה.

שהם אינם יודעים דבר.

• אם תפסו תלמידך בשגיאה - כלכל אותם

בסיפור ארוך.

• אם הורדתו הנער בדורנו מדאיגה אותך,

צאי בדחיפות לקניות. שמלה אופנתית תשנה את

נקודת המבט שלך.

• אל תטרח להכין שעור "מדליק". את

החווייה הכי מסעירה תגרום לתלמידך פשוט לא

תופיע לשיעור.

• אם במבחן שהכנת נכשלו חצ התלמידים

סימן שצריך להחליף את ההורים.

נגה מרון

ביתוך "הד החינוך"

מזל טוב מזל טוב

HAPPY BIRTHDAY

+++++

1.12.86. Yoram Ben-Chaim

3.12.86. Doron Do'ari

4.12.86. Ma'ayan Palma

Avari Glick

5.12.86. Miriam Cohen

Ma'ayan Masser

#####

HAPPY ANNIVERSARY

+++++

30.11.86. Osnat & Dror Agmon

1.12.86. Phyllis Colett

#####

FILM OF THE WEEK

+++++

THE RIVER - with Mel Gidson, Cissy Spicik, Scott Glenn.

Rich against poor, strong against weak.

The hydro-electric project being built by the rich land-owner will endanger the livelihood of many small farmers. What will be the end? Come and see....

=====

And TONIGHT (Friday) in the Mo'adon, a slide show about Eitan G'dalison's travels in the Far East.

=====

NEWS OF THE WEEK

* Twenty years ago our chaver Shalom Namali passed away after many years of heart-trouble at the age of 42. Chaverim and family gathered last Shabbat to remember him as he was. Through his brothers' reminiscences, and readings from his own, often funny, stories and articles, he really came to life for us for a little while, especially as there were old photo albums and slides to refresh the memory. I hope the family got as much satisfaction from the event as his friends did. His eldest son, Danny came specially from the States for the family gathering.

* * Our sheep played an essential, you might even say crucial, part in an exercise for the Border Police held in our area last week. The soldiers had to find the footprints of a herd of sheep supposedly stolen from our kibbutz. David Devon took the sheep down to the Jordan. It is not clear if the Police managed to find them!

* A speedy recovery to all the 'flu sufferers - especially those who were immunised against just those viruses.....

* Welcome home to two chaverim who have been abroad for extended periods Douglas, who returns to a flat which has been completely renovated, and the other is Harry Berg, who unfortunately will have to live in temporary accommodation until "the big move" to the new houses.

* The nurses are very pleased to see Netta back in harness, after her two-weeks' holiday in Eilat. They missed her very much!

*Your favourite hair-dressing salon has moved at last. What an improvement! The hairdresser is also new (to go with the interior decoration...), a young lady from Rosh Pinnah, who will be at our disposal three days a week.

SHABBAT SHALOM

INGE

